

რედაქცია
 რედაქციის მისამართი: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
ბელის-მოწერა
 თბილისში: რედაქციის მისამართი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისის გარეუბანში: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
„დროების“ ფასი:
 9 მან. წლისათვის . . . 3 მან.
 5 მან. წლისათვის . . . 1 მან.

დროება

გამომდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

ფასი განსხვავებისა
 რედაქციის მისამართი: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისის გარეუბანში: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისში: რედაქციის მისამართი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისის გარეუბანში: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
„დროების“ ფასი:
 9 მან. წლისათვის . . . 3 მან.
 5 მან. წლისათვის . . . 1 მან.

ყოველ-დღიური გაზეთი
„დროება“
 რედაქციის მისამართი: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისის გარეუბანში: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისში: რედაქციის მისამართი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.
 თბილისის გარეუბანში: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, № 114.

ტელეგრაფი
 (საქართველოს ტელეგრაფის სააგენტოსთვის)
 ტელეგრაფი, 2 ივნისი. აღმინათ-
 ბურჯაგა უცრად მოკვდა.
 მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭ-
 დილია: რუსის ელჩი ვენაში, გზაფი-
 ლაში, სახელმწიფო რჩევის წევრად
 დანიშნა.
 შინაგან საქმეთა სამინისტროს
 მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭ-
 დილია: რუსის ელჩი ვენაში, გზაფი-
 ლაში, სახელმწიფო რჩევის წევრად
 დანიშნა.
 შინაგან საქმეთა სამინისტროს
 მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭ-
 დილია: რუსის ელჩი ვენაში, გზაფი-
 ლაში, სახელმწიფო რჩევის წევრად
 დანიშნა.
 შინაგან საქმეთა სამინისტროს
 მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭ-
 დილია: რუსის ელჩი ვენაში, გზაფი-
 ლაში, სახელმწიფო რჩევის წევრად
 დანიშნა.

შუთათური აზრები
 აზნაურთ ბანკის წევრთა კრება.
 სხდომა შედგა 23 და 24 მაისს.
 425 კაცია და 562 კენჭი. ასე
 იზრდება ყოველ დღე სია იქნება გე-
 გონოსთ, რომ დირექტორებაზე წრე-
 ულს ბევრი კანდიდატია და იმათ თან-
 და-თან ემატებათ მომხრეები? სრუ-
 ლიდაც არა! მსენი ე. ი. მეკენჭები
 სულ ოღონოთი გახლავან და მათ
 ერთილა კანდიდატი ჰყავთ — მ. შა-
 დავა.
 ღღეს არის საზოგადო საჭიროება-
 თათვის ბანკის მოგებრად გადადებულ
 ფულების (26,907 მან.—97 კაპ.) გა-
 ნაწილებზე „ბაასი“.
 თავსმჯღამარე ჰკითხულობს სიას
 თუ ზედამხ. ძომიტეტის აზრით რა
 და რაზედ უნდა იქმნას ეს ფული
 მოხმარებული. მართი რამ უნდა შეე-
 ნიშნოთ ამ სიაზე: დალოცვიდის ძი-
 მიტეტს ეტყობა მის შედგენის დროს
 თვალი ქალაქზედ ჰქონია და გო-
 ნებით კი, როგორც შოთა იტყვის.
 სხვაგან ანის, სხვაგან ფინანსს, გო-
 ნება უმს გითა მტრედი!
 რაც მოჰგონებია ცოტაც-კი არის
 სასარგებლო, ყველაფერი მოუხსენე-
 ბია... არც ერთ-რამის საჭიროების
 უაღრესობის მოხსენება მეორეზე და
 არც რიგის დაცვა ერთის უაღრესის
 საფინისა მეორე უმცირესის წინაშე!

ამ გვარად ყველაფერზე მიზოტი-
 ნების წყალობით ზოგიერთმა იმისთა-
 ნა პირებმა, რომელთაც ხელს-აძლევს
 უფუნურთ ხროვის უმცრობის სიმზე
 დაკრა—მოითხოვს წინააღმდეგ სა-
 კუთარი ქართულის გამნაზის დასწე-
 ბის მთხმენელთა, რომ გინაზიამდე
 „მაზრებში დაგხნათო“ სამაზრო სკო-
 ლებოა“. რა სისულელეა! სამაზრო
 სკოლები იქ, სადაც საკუთარი პირ-
 ველ-დაწყებითი სასწავლებელი, რომ-
 ლიდაც გამოსულ ბავშვებს ადგილი
 ვერ უშოვნიათ სახელმწიფო სასწავ-
 ლებლებში—საკუთარივე გინაზიად
 ვერ გადაგვიკეთებია; „სამაზრო სკო-
 ლები“ მაშინ, როდესაც საკუთარი
 გინაზის დაარსება აუცილებლად სა-
 ჰიროა უწინაგეს ყოველთა; „სამაზრო
 სკოლებით“ დაფუძნების განზრახვა
 ეხლა, როცა ერთი გინაზისათვის
 საკმაო ფულები ძლივს მოგვეხერხება!
 ან და რამდენ უფლებში „აპირებენ
 ეს ვაჟბატონები“ სკოლების დასწას
 იმ ერთ ჟამიერ 10,000 მან. შეწი-
 რულებით და ყოველ-წლით 5,000
 მან. მოცემის ვარდაწყვეტილებით? ეს
 ფული ხომ მარტო ერთს მაზრაში,
 თუ ეყოფა სამაზრო სკოლის გახსნას,
 ისიც კარგია!..
 ბევრი დაეიდარბის შემდეგ მოხსენ-
 ებული ფულები დაჰყვეს შემდეგ საგ-
 ნებზე:
 1) თავად-აზნაურთა სკო-
 ლას 11,750 მ.

- 2) პროგინაზის კლასის
გახსნისთვის 2,000 მ.
 - 3) ამ სკოლის ღარიბ შა-
გირღათათვის 3,000 მ.
 - 4) საზოგადოდ ღარიბ
მოსწავლეთა დამხმარ
საზოგადოებისათვის . . . 2,000 მ.
 - 5) სავაჟო გინაზ. ღარიბ
მოსწავლეთათვის 500 მ.
 - 6) საქალბ. გინაზ. ყოვ-
წლიური დამხმარება გარ-
დაწყვეტილებისამებრ . . 1,200 მ.
 - 7) სტიპენდიისათვის . . . 1,000 მ.
 - 8) ღარიბ სტუდენტებს . . 1,000 მ.
 - 9) წერა-კითხ. საზოგა-
დაებს 1,000 მ.
 - 10) ამავე საზოგადებას
საპრემიოდ ქართულად
სახელ მძღვანელო წიგნ-
თა შემდგენლებისათვის . 1,000 მ.
 - 11) ბუბერ. თავად-აზნ. წი-
ნამძღოლს, თუ ვინიცო-
ბაა აირჩივს უმაღლესი
სწავლის მექონი კაცი . . 3,000 მ.
 - 12) მაზრებში სკოლების
დასწისათვის ამ თავად 10,000 მ.
 - 13) ძალების უსასყიდლო
სკოლას 500 მ.
- სულ . . . 37,950 *)

*) ეს ცნობა „დროების“ 109 №-ში
 იყო გადაბეჭდილი „შრომიდამ“, მაგრამ
 იქ შეცდომით ორი შეწირულება გამოშ-
 გებული იყო და ამის გამო მასში „დრო-
 ების“ შეცდომა მოუვიდა.

დროების ფელტონი, 4 ივნისი.
„შრომა“ და „იმედი“
 (დასასრული*)
 „იმედი“ იბადებოდა ნამდვილის იმე-
 დით; მაგრამ ყველასთვის ცხადი იყო,
 რომ დაიბადა უბედურს დროს, სწო-
 რედ იმ დროს, როდესაც მმართველი
 მოკვდა. ღღეს რომ „იმედი“ ის არ
 იქნებოდა, რასაც ვხედავთ, ამას იმედა-
 ბილის ლექსები და გაწყვეტილი
 რომანი ამტკიცებენ(?). ღიახ, იბადე-
 ბოლა იმედაშვილის იმედით და თით-
 ზის ერთის წლის განმავლობაში
 ცეცხლარი უფრო ბევრსა სწერდა თავის
 „იმედში“, ვინც სხვა ცოცხლები.
 მარტო ეს გარემოება გვიმტკიცებს,
 რომ ნება არაფის ჰქონდა წინასწარვე
 დატკეა „იმედზედ“ ის უიმედო აზრი,
 როგორც მაშინ გამოითქვა ჩვენს
 მწერლობაში.
 შემდეგ, მართალია, ბ. ბურგენიძემ
 მიიღო რედაქტორობა ამ ჟურნალისა,
 მაგრამ ცხადი იყო, რომ ეს მოხდა
 საჭიროების გამო. მე მგონი ბ. ბურ-

გენიძე დიდის სიამოვნებით დაუთმო-
 და მსურველს, თუ საიმედო ვინმე
 გამოჩნდებოდა. მაგრამ ჩვენმა ლიტე-
 რატორებმა ყველამ წიხლი ჰკრეს
 რა ექნა რედაქ-
 ციას? მგონი, თუ არ უნდოდა
 უღროოდ მოესპო
 იმათთვის მაინც უნდა მიეცა
 ადგილი, ვისაც პოტოშია თუ ტატა-
 ლა ჰქვიანთ.
 სულ არა რაობას, ცალ უღელი
 ხარი სჯობიაო. მს ანდაზა მაინც არ
 უნდა ავიწყდებოდეთ „იმედის“ კრი-
 ტიკოსებს. მიიღო „იმედმა“ თავის
 კალთას ქვეშ ყველა ახალგაზდა მწე-
 რალი იმ იმედით, რომ მათში, თუ
 ბევრი არა, ორიოდენი მაინც გა-
 მოჩნდებოდნენ იმედიანნი. თუ ვერ
 აღმოჩნდნენ ამისთანანი, აქ მარტო
 „იმედის“ რედაქცია კი არ არის დამ-
 ნაშავე; თვით მის კრიტიკოსებსაც წი-
 ლი უღვეთ. მტყობათ, რომ დიდი
 ზრუნვა ჰქონიათ ჩვენს მოზარდებ-
 ზედ, რომ სანთლით საძებნელია ჰა-
 ღარა შეურთველი რიგიანი მწერა-
 ლი.
 ღიახ, ამ გარემოებამ შეჰკრიბა

„იმედში“ სხვა-და-სხვა აზრის და ჯუ-
 რის მწერალნი და „იმედი“ აქამომ-
 დე დაავანა ბალახ-ნარევე ყვავილის
 კონას. მაგრამ კარგი ეს იყო, რომ
 ეს ბალახი და ყვავილი იყო ჩვენს
 ნიადაგზედ მოკრეფილი და თუ არ
 ვარგოდნენ ან სუნი სრულიად არ
 უდიოდათ, ჩვენი ვალი იყო მათს
 ამომაცენებელ ნიადაგისთვის მოგვე-
 ლო, გარემოება შეგვეცვალა და შე-
 საძლო იყო კონაც გასუფთავებული-
 ყო და სუნელებაც ემატა. „იმედმა“
 ის სარგებლობა მაინც მოგვიტანა,
 რომ გავაცნო ჩვენი ახლად-წამო-
 ზრდილი ემაწილ-კაცობა. მგონი
 ოცმა მაინც დასწერა ამ ჟურნალში
 თავისი ტერის ნაწარმოები (ბევრი
 ამ მწერლებთაგანნი პეტერბურგის გა-
 ნათლებითაც ამოუბდნენ) და მაშა-
 სადამე დაგვანანა მათ-მიერ მიღებუ-
 ლის გონებითის სიმდიდრის რაოდე-
 ნობა. ღღეს იქით ნება მაინც აღარ
 გვექნება ვუსაყვედუროთ მათ, რა-
 ტამ არას აკეთებთო.
 მართი გარემოებაც, რომელიც ძრი-
 ველ ეხმარებოდა „იმედს“ ამ გვარის
 მდგომარეობისათვის, იყო მუდმივი

ხელის-მომწერლების დაფრთხობა კრი-
 ტიკოსებისაგან. „იმედი“ სულსა ლეე-
 სოა—ყველა იმას ჰთიქრობდა, „რვა
 მანეთიც ფულია, რათ დაეკარგოვო“.
 მაგრამ მეორე წელიწადია, რაც ეს
 სულთ-მობძევეი არ კვდება და სირ-
 ცხელია მისი ძალიად სიკვდილის ნდო-
 მა, მეტადრე მაშინ, თუ შეიძლება
 მისი მობრუნება; და რომ შეიძლება,
 ამაში მარტო ის არ იქნება დარწმუ-
 ნებული, ვინც აქამომდე არ იცის,
 რომ წიგნის სიკარგე დამოკიდებულია
 უმეტესად შემადგენელთ სიკარგზედ.
 მაშასადამე აქ საჭიროა „იმედზედ“
 მასლაათების და საუბრების წესის ბად-
 ლათ მიიღონ ამ ჟურნალში მონაწი-
 ლეობა იმ მწერალთ, ვინც თავის
 თავს ზეგარდმო ძალით ლიტერატო-
 რათ სთვლის(?). საქმეც კარგა წავა
 და გაზეთების ფურცლებიც უფრო
 სხვას რასმე სასარგებლოს დაეთმობა.
 ზევით მოგახსენეთ, რომ „იმედი“
 აქამომდე მაინც არა კვდება. მხლა
 ამას უნდა დაუმატო, რომ წელს ცო-
 ტათ თუ ბევრად, გამობრუნების ნი-
 შნებიც მოიცა: წელს ისე აღარ იგ-
 ვიანებს, როგორც შარშან იგვიანებ-

რაც წრეულს ბანკის მიგებიდამ საზ. საპროცენტოათვის გადადებულ ფულს აღმატება ის უნდა, აილონ იმ ფულიდამ, რომელიც შემდგარია (21,694 მ. 29 კა.) წინანდელ წლებში შემონახულობისაგან (საზოგ. საპროცენტოათვის დასახარჯავ ფულე-ბიდამ)...

ამ ორ უკანასკნელ სხდომებში ერთობ ხანგრძლივი დავიდარაბა აღ-ძრა უსასყიდლო სკოლისათვის 500 მან. შეწირვამ და დამფასებელთ მო-მატებამ. როდესაც პირველის შესახებ ჩამოვარდა ლაპარაკი და თითქმის უმრავლესობა თანხმდებოდა შეწი-რულებასზე, სიტყვა მოითხოვა ბ. გ. მაქვლამემ და სთქვა:

„ამ სკოლას რომელზედაც გვეუ-ზნებინა შეწირულების ღირსიაო, ჰქვია უსასყიდლო სკოლა და რამდენადაც მე ვიცი, სწავლაც შიგ უსასყიდლო“ გახლავს, ე ი. იმდენს არაფერს ასწა-ვლიან, რომ რამე ხეირიანის ცოდნის შეძინება შეიძლებოდეს და გარდა ამისა მთელი სწავლა რუსულ ენაზედ სწარმოებს. რაც უნდა იყოს კარგი საქმეა მისი დახმარება, მაგრამ ჩვენ გვაქვს კიდევ უფრო კარგი და უდიდესი საგანი საკუთარი გიმნაზიის და-ფუძნება, რომლისთვისაც უნდა შე-მოვიანახოთ ყოველივე გროში. ნუ დაიფიქრებთ იმასაც რომ აქ ჩვენა ვართ სოფლის თავად-აზნაურობა და იმ სკოლაში კი მოქალაქეების შეილები! როდესაც ჩვენს შეილებს არ დაეხმა-რებივართ ჯერ მოქალაქეებისას რად უნდა დაეხმაროთ“?

ამ სიტყვების შემდეგ უმრავლესო-ბა წინააღმდეგი გახდა მოხსენებულ სკოლისათვის ფულის შეწირვისა.

მას შემდეგ რაც შარშან ბ. ნიკოლაძემ ამავე ბანკის კრებაში ილა-

პარაკა უმცერების მოსაწონად „წერა-კითხვის საზოგადოებისა და ბროსეს პრემიისათვის შეწირულების წინააღ-მდეგ ჩვენს ყურთ არ გაუგონიათ ამისთანა მანერ-დიპლომატიური სიტყ-ვა...“

(გაგმელება)

დღიური

ღვეანდელს ჩვენს გაზეთში იბეჭ-დება შოთი-თფილისის რკინის გზის გამგეობის განცხადება, რომლითაც სჩანს, რომ ამ გამგეობას, ბოლოს, დაუკმაყოფილებია საზოგადო მოთ-ხოვნილება: როგორც აღრე იყო, ახ-ლაც მეორე მატარებელი ივლის მა-ლაქსა და შოთს შუა, რომელიც მა-ლაქიდან ნაშუადღევს 4 საათზე და 30 მინუტზე გავა და შოთს დილის 10 საათზე და 7 მინ. ჩავა.

ამბობენ, რომ ძავეასიის მთავარ-მმართველს თ. ღონდუკოვ-ძორას-კოვს ბაქო-მლისავეტროპოლის გუბ. მოგზაურობის დროს ყველგან საჩივ-რები მიართვეს და უკმაყოფილება ეს-მოდა ადგილობრივ სასამართლოებზე-დაო. მურდებს, ავაზაკებს იშვიათად იჭერენო და ვისაც იჭერენ, იმათაც ანთავისუფლებენო.

ამიტომ, როგორც ისმის, თვითონ თ. ღონდუკოვ-ძორასკოვიც უკმაყო-ფილებას აცხადებს ჩვენს სასამართ-ლოზე და მოსამართლეებზედა.

შეჭველია, რომ ამ გვარს საჩივ-რებსა და უკმაყოფილებას მთავარ-მმართველი უფრო ხშირად გაიგო-ნებს მუთაისის გუბერნიისაში მოგზაუ-რობის დროს.

ამიტომაც სასიამოლოდ მიგვაჩნია ის გარემოება, რომ ძავეასიის აქეთა

მხრის სასამართლოების რევიზია არის დანიშნული (რევიზორად იქნება სე-ნატორი ბერ). იმედია, ეს რევიზია ბევრ ნაკლულეგანებას აღმოაჩენს ჩვენს სასამართლოებსა და მოსამარ-თლეებში და, ყველას თუ არა, ზო-გერთ ამათგანის გასწორებას მაინც ეცდება.

ზავილილ მისის 26-დამ 30-დინ ტფილისის ოლქის სასამართლოში იყო გარჩევა მფენიოვის საქმისა, რო-მელზედაც ერთს დროს ჩვენს ძალაქ-ში ბევრს ლაპარაკობდნენ.

საქმე იმაშია, რომ სასამართლო ამტყუებდა თ. მეგ. არლუთინსკის, მას. შალამქაროვს, ანა სულთანოვი-სას და ძარაბეტ შამბაროვს, რომ ამათ, ყალბის დოკუმენტების საშუალებით, დაისაკუთრეს და დაიტაცეს ძეპინოვის ქონებაო.

სასამართლომ ყველა ეს პირები დამნაშავედ იცნო იმაში, რომ დაეხ-მარნენ გარეშე პირთ მფენიოვის ქო-ნების დასაკუთრებაში, და გადაუ-წყვიტა: თ. არლუთინსკის ციმბირში გაგზავნა დასასახლებელად და დან-რ-ჩენებს ყველა ღირსებათა ჩამოხდა და ციხეში ჩამწყვედვა 3— თვემ-დინ.

არც ქვანახშირისა და არც ქვა-გუნდის (მარგანცის) თაობაზედ ამ უკანასკნელ დროს იმერეთიდან თით-ქმის სრულად არა ისმის-რა. მაგრამ ამ უკანასკნელ დროს ძალიან ბევრს ლაპარაკობენ და სწორენ კიდევ იმ ნავთის წყაროებზე, რომელიც აღ-მოუჩენიათ ზემო-იმერეთში, თ. აბა-შიძეების დიდს ტყეში. როგორც მო-გვხსენებათ, ეს მამული თ. ივ. პ. მუხრანსკის აქვს იჯარით აღებული

29 წლით და იმას ამ ქაშაღ განა... ბ. ბ. მ. წერეთელი... ამას წინათ ხსენებულს ტყეში ნავთის გარემოების კარგათ მცოდ-ბ-ნი ბულიშაძეებო და როგორც „ძავეასიში“ იწერება, რამდენიმე ალ-გას აღმოუჩენია იქ ძალიან კარგ-სუფთა ნავთი, რომელსაც თითქმის გადაუღებულად და გაუკეთებელ-ხმარობენ ლაშქებშიო. ზერ-ჯერ-ბით აქ მხოლოდ 20 ფუთადღინ ამ-აკეთ ნავთიო, მაგრამ, თუ ბურ-ჩაიყვანეს და დრმა ჰქვები გააკეთ-ადვილად შეიძლება იმდენი ნავთ-აღმოჩნდეს აქაო, რომ ბაქოს ნავ-საც არა სახუმრო მეტოქობა გა-წიოსო.

ამბობენ აგრეთვე, თ. ივ. პ. ხრანსკის განზრახვა აქვს, რამდენს ალაგას ბურღი ჩაიყვანოს, გასინჯ-და თუ მართლა იმდენი ნავთი მოიხდა, რომ ხელს მისცემა იმის წ-მოება, მაშინ ან თვითონ გასა-თოს ქარხანა და ყველა, რაც ნ-თის გადასაკეთებლად საჭიროა, და-ცალკე კამპანია შეადგინოს ამის-საო.

რალა თქმა უნდა, რომ ამ ახა-წარმოების გაჩენას ჩვენში დიდი ეკ-ნომიური მნიშვნელობა ექნება ამიტომ სანატრელია, რომ მწ-მოებელთა იმედი გამართლებულ-ყოს.

ბუშინ, 2 ივნისს, გაიხსნა ჩვენ-ქალაქში მიცვალეულ ემპერატო-რულეკსანდრე მეორის სახელობის თ-შესაფარი სახლი (პრიუტი) ლა-ობოლ ყმაწვილებისათვის. მს-შესაფარი“ იმყოფება ძუკიში, ძირ-ნის ქუჩაზე, ამაშუყელის სახლში.

და. ამ მხრით მეორე ჩვენს ჟურნალ-ზედაც აღრე გამოდის და ურიგდება ხელის-მოპწერლებს; წელს მოიპოვა ორი ახალი მწერალი, რომლებიც არც ნიჭით ვგონებ და არც მომზადებით არ უნდა ჩამორჩნენ სხვა რედაქციების წევრებს.

პირველი ამათგანი არის. ნ. ხიზა-ნოვი, რომელსაც „შრომის“ მეფელ-ტონე თითქმის გიჟათ სთვლის, და მეორე ს. მგალობლიშვილი, რომლის „ცეცას“ უჭირავს თითქმის ნახევარი უკანასკნელი „იმედის“ ნომრისა.

ბ. ხიზანოვმა დღეს გვიძღვნა თავი-სის თვალთ ნახულის და გამოცდი-ლის ცხოვრებიდან ერთი წერილი, სახელად: „ჩვენი გლეხ-გაგება და ასა-ლი სამართალი“. რომ ბევრი არ ეი-ლაპარაკოთ მის ღირსებაზედ, სინილის ქვეშ უნდა ვსთქვათ, რომ ამ ორს წელიწადში ჩვენს ჟურნალებში და გაზეთებში ამისთანა შინაარსიანი არა დაბეჭდილა-რა ჩვენის ტინის ნაწარ-მოები (!) აქამომდე არც ერთს სტა-ტიაში არავის გამოუთქვამს ასე გარ-კვევით ის აზრები, რომლებიც გამო-სთქვა ბ. ხიზანოვმა თუმც ყველანი კი ვგონობდით. მს წერილი შინაარ-სის სიმდიდრით შეიძლება შეედაროს

ჭავჭავაძის „ცხოვრება და კანონს“, სხვას მგონი არავის წერილს. რო-გორც ბ. ზოსლეველის დასარწმუნე-ბლად ამ წერილის ღირსებაში, ისე იმათთვის, ვინც წაიკითხა საყველ-პიროდ და დედა-აზრს წერილისას კი ყურადღება არ მიაქცია, მე მოვიყვან მის შინაარსს, საიღამაც უფრო ცხადი იქნება, ვინ მართალია:

ხშირად შევხვდებით ჩვენ იმისთა-ნა პირებს ანუ ლიბერალებს, რო-მელთაც სწამთ, რომ ჩვენს ცხოვრე-ბის კანონებში შემოტანილმა ცვლი-ლებებმა დიდი სარგებლობა მოგვი-ტანა. ამ პირთ ის ვერ გაუგიათ, რომ ეს ცვლილებები შეუძლებელი იყო კარგათ შეგვერგო, რადგანაც ისინი ჩვენს ჩიდაგზედ არ იყენენ ამოცე-ნებულნი, ჩვენის ხალხის გულითაღს მოთხოვნილებას არ ასრულებდნენ, იმის გონებას, ზნეობას და ცხოვრე-ბას არ ეთანხმებოდნენ. ჩვენი ხალხი საპროცენტოდა თვით სამართალსა და არა იურიდიკულ ფორმალისშმა და კლერუზებსა, რომლებიც მას მისცეს; ის თხოულობდა სამართალს, რომე-ლიც მას სურდა და არა მიმცემთ, რო-მელთაც მისცეს რალაც პოლიტიკუ-რის მიზნით ფრთებ-შეკვეცილი და

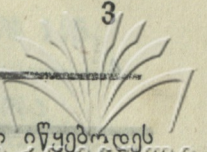
დამახინჯებული სამართალი, ისიც თავიანთ ენაზედ. ამნაირად ფრთებ-შეკვეცილმა და დამახინჯებულმა კან-ონებმა ვერცარა სარგებლობა მო-გვიტანეს. ამან ჩვენ არც ღირსებას და კაცობას მიგვახვედრა, არც თანა-სწორობა გვასწავლა, ზნეობაც ვერ გაგვიწოთენა, გონებაც ვერ გაგვინათ-ლა და ვერც ეკონომიურად წინწაგე-წია.

„არამც თუ სარგებლობა, ზარა-ლიც მოგვიტანა: ხალხში დასცა ზნე-ობა; სინილის და დოკუმენტი სინო-ნიმებად გახდა; ეკონომიურად კუ-დაშდის ტყავი გაგვაძრო.

„ამისთვისაც ხალხი დიდს საყვე-დურს აცხადებს ამ კანონებზედ. მს ასეც უნდა იყოს, რადგანაც, თუმც ჩვენი ეხლანდელი კანონები გარეგ-ნობით ლიბერალურ კანონებათ უნ-და ჩაითვალოს, რადგანაც მასში არიან მოხსენებულნი: თანასწორობა კანო-ნის წინაშე, ჰუმანიტება, მსწრაფლი სამართალი და სხვები ამ გვარი მაღა-ლი სიტყვები, მაგრამ მდამალი ხალ-ხისათვის ყველა ესეები გამოუხადევა-რი იყო აწმდგომში. იმას უფრო სა-თავისოთ მიჩნდა თავის მამა-პაპეული დიანბეგობის დროის კანონები, თუმც

იქ კანონ წინ თანასწორობის ლათ დიდ-პატარობა იყო.

„მიზეზი ამ უკან ყურებისა იმაში, რომ ხალხი ძველს სამართ-ში ჰხედავდა და ჰხედავს თავის ერთ-ნულს სამართალს, თავის გონებასა შეთანხმებულს, თავის სინილისზედ მყარებულს და თავის ენაზედ. მუ-ჰხედავს რომ ძველს სამართლის დ-ის თავის საჩივარზედ ერთის დ-მეტს არ ანდობებდა, ეხლა კი მთე-თავის სიცოცხლეში უნდა ერთ-ერთი სამართალიდან მეორეში, რიღვან მესამეში, ერთიოს უსარ-ლოდ იმდენი, სანამ ან ჯან-ულალატებს და ან თავისი ძე-ჯიბე. ბლცხი ჰხედავს, რომ ძე-დროში სინილისა და პატრონის ს-ყვა იყო ქვა-კუთხე სამართალ-ეხლა-კი აველაცია და კასაცია; გადაიხდილი, თუ ისესხებლი, ი-რასმე თუ გაჰყიდლი, სუყველ-ძველის დროს ათავებლი ადვილად სახლს წინ, ეხლა-კი, ბიუროკრ-ულის ფორმალისშმის წყალობით, იმელიც ჩვენ მოგვენიჭა, ცხრა მ-მიტარსტოები უნდა გაიარო, საქმე გათავებულად გვეგულ-მივით ის ორიოდ რიბელარული

ბანჯილამ იწერებინა ვაზ. „აგაკაზ-
რომ გავილილ მისს 29-ს მტკეა-
საშინლად აღიდებულა და დიდი
მიუტია იმის ნაპირას მდებარე
საბუნებისათვის და აგრეთვე ქალაქს
რეთ ყანები წაუღოკავს. ამავე დღეს
ბანჯაში ყოფილა მძლავრი ქარ-ბუქი,
რომელსაც რამდენიმე სახლის სახუ-
რები აუღლევია.“

ამ დღეებში გამოვიდა მეორე გა-
ცემა ბრ. რჩეულობის რომანისა
თამარ ბატონიშვილი.“

„დროებას“ კორესპონდენცია

ახალ-სამაჰი 22 მაისს. მოგვხსენე-
ბათ, რომ ჩვენი სასულიერო სასწავ-
ლებლების დასახელებათ გამოგზავნი-
ლია პეტერბურლიდამ პედაგოგი და
მწერალი მიროპოლსკი. ეს ის მირო-
პოლსკია, რომელსაც ეკუთვნის მშვე-
ნიერი პედაგოგიური სტატიები ჟურ-
ნალს „СЕМЬЯ И ШКОЛА“—ში და რო-
მელი ითვლება ისე დაულალოვ მქა-
ლავებლათ იმ დედა-აზრებისა, რომლი-
დანაც მიაღწია გამოჩენილ ევრო-
პეულმა პედაგოგებმა.

სასიამოვნოა, როდესაც ამისთანა
ბრძენობა გამოკვლევა და დაფასება
წაუღოს, მიმართულებისა და პრო-
გრამებისა სასწავლებლებში. მქვენი
მედი გაქვს, რომ ამისთანა განათ-
ლებული პირი ჭკვიანის და მიუდგო-
ბის თვალთ შეხედავს საქმეს, გულ-
წოდებულად და პირ-დაპირ აღიარებს
სულ ცუდად და კარგს კარგათ. სხვა
რომ არა იყოს-რა, ესეც დიდი ნუგე-
ზია ჩვენთვის, რადგანაც არა ვართ
მანცა და მანც ნაჩვევი რიგთან რე-
ვიზორებს...

პირველი სასწავლებელი, რომელიც

ბუნების ახლის კანონებისა, სადღაც
გაქვს, ხმარებაში არც-კი ვისმე
უნახავს და ეს არც შესაძლო იყო,
ანამ მგელი ასამართლებდა თხის და-
ნაშაულობას.“

მა განლაგეთ მოკლედ გამოკრეფი-
ლი შინაარსი ნ. ხიზანოვის წერილი-
თა და ნეტა მიჩვენოს ბ. ბოსლეველ-
ის, რომელს აქ გამოთქმულს ჰაზრს
ურს ჰყოფს!

მეორე ადგილი მართის „იმედისა“
ქორაეს ს. მგლობლიშვილს „ტყუას“.
მაგრამ მასზედ საუბარს ჯერ-ჯერო-
ბით გადავდებ, მით უფრო რომ ეგ
მოთხრობა ჯერ არ გათავებულა.

მხლა მე მინდა ორიოდ სიტყვა
თქვა ბ. შრელაშვილზედ და მის
დასტურულ ოცნებებზედ.“

მთელს ბ. შრელაშვილის ნაწერებს
რადაც პოეტური ფერი. შხი-
ლად ფანტაზია იჭერს მის მწერლობა-
სი ლოლიკურ მსჯელობის ადგილს.
მთქმაც ეს იმას არ ნიშნავს რომ მწე-
რის აკლდეს ჭკუა და სიმახვილე,
მაგრამ სურათებით, მაგალითებით და
ლოლის ფრაზებით ლაპარაკი ერთომ
დაქარბებულთა. ეს გარემოება ერ-
ობ ასუსტებს ლოლიკურის მარტივ
მსჯელობის მიმდინარეობას; განუწყ-

დახედა ბ-ნ მიროპოლსკიმ ჩვენს მხა-
რეში განლაგეს აქაური სასულიერო
სასწავლებელი, რომელიც, როგორც
მოგვხსენებთ, დიდი ხანი არ არის,
რაც აქ გადმოიტანეს მარტივლიდამ.
შრიად საინტერესოდ მიმაჩნია ჩვენი
ქართველ საზოგადოებისთვის ის აზრე-
ბი, რომელიც ბ-ნმა მიროპოლსკიმ
წარმოსთქვა, ამ სასწავლებლის დახე-
დვის დროს, და მეც ვეცდები ეს აზ-
რები განუზიარო მკითხველებს:

მოსვლისათანავე იმან დაუწყო ერ-
თათ შეკრებულ მასწავლებელთ ამ
ნაირი საუბარი:

პეტერბურლიში, სთქვა მან, გავრ-
ცელებულია ხმა, რომ ვითომც ქარ-
თულ ენას ყურადღებას არ აქცევენ
აქაურს სასწავლებლებში, ნამეტურ
სასულიერო სასწავლებლებში; თუ ეს
ხმები მართალია, განაგრძო მან, ეს
სამწუხარო მოვლენას შეადგენს, რად-
განაც ის მღვდელი და ხალხის მო-
ძღვარი უნდა იქმნეს, ათასი ჭკვიანი
და გონებანიც იყოს, რომელმაც
ამავე ხალხის ენა ზედ-მიწევნით არ
იციოს, რომელსაც მტვერ-მეტყველუ-
რად არ შეუძლია ჩაგონოს და უქა-
დაგოს ხალხს ქრისტეს მცნებანი და
ჭეშმარიტება და ამ ნაირად აღამა-
ლოს ის ჭკუით და ზნეობით?

„მხლა მე მაქვს მონდობილია,
სთქვა მან, შეუწინდესი სინოდის
ობერ-პროკურორისაგან, რომ სასტი-
კად გამოვიძიო ეგ საქმე და თუ მარ-
თალი აღმოჩნდა, მოვახსენო მას ამა-
ზედ და მივანიჭო ქართულ ენას მისი
შესაფერი ადგილი აქაურს სასულიე-
რო სასწავლებლებში.“

ამის შემდეგ ბ-ნმა მიროპოლსკიმ
დახედა პროგრამები და გაკვეთილე-
ბის რიცხვი ყოველ საგნისა. ჯერ
ერთი ეს არ მოეწონა, რომ ჩვენს

ვეტელი სურათები თუ ნახატები,
მაგალითები და აფორიზმები აზრს
შხირად აბნელებს, ჭეშმარიტებას ჰფან-
ტავს აქ-იქ. მართის მხრით სწორედ
აზ ნაირს ნაწერსევე ეკუთვნის „დაძვ-
რეული ოცნებანიც.“ მასში ერთად
ბევრ ჭეშმარიტებასთან ბევრი სიც-
რუეც და უაზრობაც მოიპოება.

ამ წერილში უმთავრეს მსჯელო-
ბის დედნებს შეადგენენ ორი წინა-
აღმდეგი აზრები: ა) „პროგრესი ექ-
ვემდებარება შემთხვევას;“ ბ) „პროგ-
რესი არის დაფუძნებული მტკიცე კა-
ნონებზედ.“ მთქმაც ეს ორივე აზრები
ერთმანეთის მოწინააღმდეგენი არიან
და ვისაც უნდა პირველს მიღება, მე-
ორეს ხელი უნდა უშვას; მაგრამ ბ.
შრელაშვილს ორივესთვის მოუკიდნია
ხელი და სადღაც რომელი გამოსდგო-
მია, ის უხმარია. ამისთვისაც მის
მსჯელობას რაღაც დუალიზმის ფერი
სდევს. ჩვენის ლიტერატურის დასაფა-
სებლად ხმარობს პირველს და ჩვენის
ცხოვრების მხელელობისთვის მეორეს.
მისი აზრით, ჩვენს მწერლობას ვალი
სდევს „შემთხვევისა“, რადგანაც მან
გამოიყვანა და არა მოთხოვნილება;
ესევე შემთხვევა აქამოდვე ასულდგ-
მულეებს მწერლობას ბ. შრელაშვილს

მხარეში თითქმის შეუცვლელადაა
გადმოღებული რუსეთის სასულიერო
სასწავლებლების პროგრამები: — ეს
შეუძლებელია, (თქვა მან, აქაურს
სასწავლებლებისთვის პროგრამები შე-
ცვლილი უნდა იქმნესო.“ და რო-
დესაც გაკვეთილების რიცხვიდამ აღ-
მოჩნდა, რომ ყველა კლასებში, ამ
დროს როდესაც მაგალითებრ პირ-
ველ კლასში, რვა გაკვეთილია გადა-
ღებული ლათინურის ენისათვის, ეს
კიდევ უფრო გაუკვირდა მას. — „რო-
მელი ენის შესწავლა შეიძლებაო,
სთქვა მან, კვირაში ორი გაკვეთილი-
თაო? ხიანს, რომ მართალი ყოფილა
რასაც ლაპარაკობენ ქართული ენის
უყურადღებოდ დაგდებაზედაო!“

რევიზორი დაესწრო პირველ კლას-
ში ვერც ერთმა ყმაწვილმა ვერ მიუ-
გო მასწავლებელს პასუხი. ან რა ვა-
საკვირველია? წარმოიდგინეთ, რომ
ჯერ ნახევარზე მეტი რუსულათაც არ
ესმისთ პირველი კლასის მოწაფეებს,
რას ელაპარაკება მათ მასწავლებელი
და აბა როგორ უნდა გადათარგმნონ
ამათ ამ . . . ენის ფრაზები ლათი-
ნურად? პედაგოგიკა ამბობს: ცნობი-
ლად უცნობელზედ უნდა გადახვიდგო,
ჩვენი სასულიერო სასწავლებლები კი
სულ სხვას ქადაგებენ: უცნობილად
უცნობზედ გადადიო!! ჯერ რუსული
ენაც არ ესმისთ ყმაწვილებს და ამ
უცნობ რუსულ ენაზე ლათინურს
ასწავლიან!! აბა მოდი და ნუ და-
ხლუნდები ჭკუაო?! ორი ენის . . .

. . . ერთსა და იმავე დროს
შესწავლა და ერთი-მეორეზე რახა-
რუხი იმას ჰგავს, ორ ყურდგელს რომ
გამოკვიდა და ვერც ერთი კი ვერ
დაიჭირო. ბ. რევიზორმა ეს კარგათ
შენიშნა და სთქვა: „ჩემი აზრი არი-
სო, რომ ლათინური ენა არა თუ

ამ შემთხვევის შეილია, მაგრამ მსხვე-
რპლი კი ხდება, მწერლის აზრით, გა-
რემოებისა.

ჩვენი საზოგადოება თუ ცხოვრება
სულ სხვა გზას ადგა, ის შემთხვევას
და შემთხვევითს მწერლობას ყურსაც
არ უგდებს, ის გამოარკვეულ და მტკი-
ცე კანონებით მიდის წინ, მიმედ,
მაგრამ მანც წინ.

შველზედ საკვირველია, როდესაც
ბ. შრელაშვილს ბოგია ლიკვანი გა-
მოჰყავს შემთხვევით სამშობლოს და-
უფიწყარ გმირად და თავის თავისთვის-
კი რუსთველის ადგილის დასაჭერად
არა ხმარობს ამ თეორიას. მთქმაც
შავჭავჭავი, ბოგია ლიკვანი და ჩვენი
ლიტერატურა შემთხვევად გამოიყვანა,
რატომ ს. შრელაშვილი კი არ უნდა
გამოიყვანოს რუსთველად? ჯაფრი
ხომ არა სჭირს-რა იმ შემთხვევას“
ს. შრელაშვილისა? საზოგადოდ თე-
ორია შემთხვევებისა და მნებელობისა
ეკუთვნის წარსულს დროს, როდესაც
ჯერ კაცის ბევრი ფსიხიური და ნე-
ბის მოქმედებანი არ დაემორჩილები-
ნათ იმ ბუნების ძალებისთვის, რო-
მელსაც უწოდებენ „ქანონს.“

ამას გარდა ტატალას შინაური მი-
მოხილვაც ცოტა გადაჭარბებულია.

პირველი კლასიდან აღარ იწყებოდეს
აქაურს სასწავლებლებში რაიმე
სულაც მოიპოვოს, და ამ ენის მათე-
რად უფრო ვცელი და საფუძვლიანი
ადგილი მივანიჭოთო რუსულს და
ქართულ ენასაო. ბარდა ამისა, სთქვა
მან, ყველა მოსამზადებელს კლასებში
პირველ კლასამდე ქართულ ენაზედ
უნდა მიდიოდეს სწავლაო და პირვე-
ლიდამ კი რუსულზედ.“

მართი განკარგულებაც მოახდინა
ბ. რევიზორმა აქაურს სასწავლებელ-
ში: საქმე იმაშია, რომ მოწაფეები
რუსულად გალობენ აქაურს ტატარ-
ში უქმ დღეებზე; ბ-ნ მიროპოლსკის
ეს არ მოეწონა: „ქართული წირვა,
ქართველი საზოგადოება და რუსუ-
ლი გალობაო, სთქვა მან, არაა ჭკუა-
ში მოსაველიო. ამისათვის მე თქვენ
გთხოვთო, მიმართა გალობის მასწავ-
ლებელს, რომ ქართული გალობა
გადიღონ ნოტებზედ და ისე აგალო-
ბოთ ყმაწვილებიო. მქვენი არ არის
რომ ყველა ამავე ნაკლულევიანებებს
შეხედება ბ-ნი რევიზორი ყველა ჩვენ
სასულიერო სასულიერო სასწავლებ-
ლებში და მაშასადამე კიდევ უფ-
რო მტკიცეთ განიზრხავს მათში
რეფორმების შემოღებას. ძეთილი
იყოს!...“

თხილისის სამკურნალო

ავათმეოფები მიიღებსან დილის რვა
საათიდან თორმეტ საათამდის.

ორ შახათს გარდაკვირი და ლი-
სიტკვი—შინაგან ავათმეოფებისა; კელ-
დიში სიფილისტიკური და ხიჩრეგიული
ავათმეოფებისა; ბახტრკვი—ბუბიახისს,
ქაჯების და ყმაწვილების ავათმეოფი-
სს; ბახაკვი ძაღვების სისუსტის და ში-
ნაგან ავათმეოფებისა.

მაგ. იმ გარემოებრიდან, რომ დ. ჯა-
ნაშვილს შეუკრებია მასალა სახლის
ასაშენებლად, მწერალი თითქოს ამ-
ცირებს არხიტექტორის ღვაწლს. თი-
თქოს იმას თქმა ჰსურს, ვინც კარგი
სახლის შენება იციოს, იმან უნდა მა-
სალის ზიდვაც იცოდეს, ან არა და
მისთვის რომ არხიტექტორობის მოწ-
მობის მიცემა გინდოდეს, შიგ უნდა
უეჭველად ჩაუწერო, მასალას ესა და
ეს პირი უზიდავს ხოლმეო.

ამ „იმედის“ ლექსებიც არ არის
ურთგო, მხოლოდ „შემოდგომის“ პო-
ეტს ეს მინდა ვკითხო: როდის დგება
მათში განაფხული და ამ განაფხულ-
ზედ პოეტობას როდის-ლა აპირებს?
„აიღევ ვიტყვის“ კორრესპონდენცია-
ზედ პასუხების ბეჭედს მგონი დროა
თავი დაანებონ, თორემ, იქნება მარ-
ტომწერალი-ლა კითხულობდეს თავის
ნაწარმოებს.

რაც შეეხება „იმედის“ ფორტის აე-
ტორს, აი რას ვკითხვ: რას იტყვიო
თქვენ იმ კაცზედ, რომელიც საქვე-
ნოდ თავის თავს და თავის ამხანაგებს
„მეტებრებს“ ეძახდეს?

ჭახი.

სამშახტოს. მინკევიჩი—სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ლისიცივი—შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქალების და ემწვილების ვაკთმეოფობისა; ბაბაევი და დანიელ-ბუკოვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ვაკთმეოფობისა.

ოთხშახტოს. ლისიცივი და მიჩამანოვი შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი—ბუბიაობის ქალების და ემწვილების ვაკთმეოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვაკთმეოფობისა.

სუთშახტოს. ლისიცივი—შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქალების და ემწვილების ვაკთმეოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების ვაკთმეოფობისა.

ზარასკევის. მინკევიჩი—სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ლისიცივი, მიჩამანოვი და დანიელ-ბუკოვი—შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქალების და ემწვილების ვაკთმეოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვაკთმეოფობისა.

შახტოს. ლისიცივი—შინაგან ვაკთმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვაკთმეოფობისა; ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქალების და ემწვილების ვაკთმეოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვაკთმეოფობისა.

ბანსხალეზანი

ბოლგარულ-ინგლისური **გუთანი გონარდისა** მსურველთ შუქლიანთ გამონიჭონ **თ. ა. პანინოვი**საბან, რომელიც არის აგენტი ბ. გვარდისა.

განტრას ზეპინოვისა არის ტფილისის ქალაქში, ანწრენის სსლში, დგორცრავის ქუჩაში. (6—5)

ტ. სავაჭრო გამგეობისაბან

ამ; 6-ს ივნისს 1882 წ. 10 საათზე დილით, ტფილისის ძალაქის რიგვის ზალაში, დანიშნულა საზოგადო კრება ტფილისის ვაჭართა საზოგადოებისა ამოსარჩევად ობლების სამხრუნველო სასამართლო წევრისა და იმის კანდიდატისა, აგრეთვე იქნება გარჩევა სხვა-და-სხვა საქმეთა შესახებ ვაჭართა საზოგადოებისა.

ბაცნობებთ რა ამას ბ. ბ. ტფილისის ვაჭრებს და იმ პირთ, რომელთაც აქვთ უფლება ამორჩევებში მონაწილეობის მიღებისა, სავაჭრო მმართველობა (კუპჩინსკაია უბრავა) უმორჩილესად სთხოვს იმათ, დანიშნულს დროზედ მობრძანდნენ ძალაქის რიგვის ზალაში.

ბაბრთხილებთ ამასთანავე, როგორც ვინც მოვალეა დანაწინდ საზოგადო ყრილობას და არ მოვლენ, მათ გარდახლებათ ჯარიმა, რომელიც დადგენი-

ლია 1436 მუხლით დასჯათა დებულობის ძალით. (2—1)

კარძო სასწავლებელი კლიუხარკისა და ზაგუბინაგონის (აღმოსავლელი ტარ-აკოვოვისა) ამ თავითვე იღებს ემწვილებს, რომელთაც არ იციან ან თუ იციან ცოტათ რუსული ენა, ამ ენაზედ ვარჯიშობისათვის და პირველ დაწყებათი სწავლისათვისაც.

ადრესი სასწავლებლისა: სოფლაკი, ზადის ქუჩა № 38 (6—5)

ინგლისის მაღაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვებან. იქვე იხილვება: ზარესინა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პადნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100—87)

მეგრე კლასის გიმნაზიელი აძლევეს გაკვეთილებს ადრესი „დრეკის“ რედაქციასა. (6—1)

დაიბეჭდა და ისყიდება

მარამის უვილის მოთხრობა, მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოითხოვონ ზარგელის ნაწილიდან ვიდრე უკანასკნელ ნაწილამდინ მედიკოსი ვილის სტამბაში, ბატონ ნიკო პობლაძესთან.

ბრიტუროვის წიგნის მაღაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანის სიანთან (ოკრუტის სულის ქვემოთ) ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოებრივამოცემამ:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ. ხატურა — — — 10 კ.

გობირლი

ეურძნის ავთმეოფობის ნაცარის მოსარჩენი წაბალი ისყიდება კავკასიის სამეურნეო საზოგადოების სადგომში (აღუქ-სანდროვის ბაღში) ფუთი 2 მან. 50 კაპ.; კანეთში ისყიდება სოფელს ვანაძიანში თ. ვლ. ჯანდიერისას, ფუთი 3 მან.

საბურველი, გოგირდის მოსაყრელად ვახსედ, ისყიდება თითო 1 მანეთად. (5—5)

ვაძლევე დღიურად და თვეობით იაფათ მეტლიროვან ოთახებს, სახელად

„ლივადია“

გოლოვინის ზროსნეკტზედ. (20—5)

დაიბეჭდა და ისყიდება შრ. ჩარკიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში

თამარ დედოფალი

შედგენილი გ. ბ.—შვილისაგან გამოცემას საქ. ჭიჭინაძისაგან ფასი ერთი აბაზი.

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისყიდება ტფილისის წიგნის მაღაზიაში (რედაქციაში)

პრილოვისაგან და სიბრძნე-სიტყულებანი გალექილი თ. რ. ვრისოვისა.

ისაძიება ტფილისის წიგნის მაღაზიაში ახლო გამოსული რუსულს ენაზე წიგნები: **Грузинскія крестьянскія грамоты крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ.** (Материалы для исторіи древней Грузии). сост. Д. П. Пурцеладзе. ტფილისში ისყიდება შილოძეძის მაღაზიაში. ფასი ერთი მანეთი

რკინის გზის გაგებობისაბან

კავკასიის აქვთა მსრის რკინის გზის გაგება ამით აცხადებს საყოველთაო საცნობელად, რომ საზოგადოების სასარგებლოდ, საქონლისა და მოგზაურთა (ზასაყრების) მატარებელი (პოკუდი), რომელიც დღემდინ მსოფლო ტფილისი და ხაშურს შუა დადიოდა, ამ წლის 1 ოქტომბრამდინ მუდამ დღე ივლის ტფილისიდან ფოთამდინ, ამ წესით:

მატარებელი № 6 გავა ტფილისიდან ნაშუადღევს 4 საათზე და 30 ნუტზე და ფოთში მეორე დღის დილის 10 საათზე და 7 მინუტზე მივა სოკუ. ფოთიდან გამოვა მატარებელი № 5 ნაშუადღევს 2 საათზე და 19 მინუტზე და ტფილისში კი მთავა დილის 8 საათზე და 35 მინუტზედ.

ქუთაისის რკინის გზის შტოს მატარებელი ამ მატარებლების-და-გარდა ღიან, ე. ი. №№ 5 და 6 თავის დროსე მოყრდინან რიონის რკინის გზის სტაციასზედ. (2—1)

ფ ა ბ რ ი კ ა

ქათა გუხთა პარუაპაში

ფურცლავისა, მამთუშავისა და სხვა-და-სხვა ხელოვნებისა.

ახალი მარცხლისა (მელქიორისა, ალფენიდისა) მივაქცევ თქვენს რადლებს ფურცლებზე, მავთულებზე და სუფრის მოწყობილობაზე (პობორზე): კოვზებზე, ჩანგლებზე, დანებზე, სუფრის და ჩაის დესერტის ხელებზე (ბლუდებზე), სამოვრებზე, პოდნოსებზე, ჩაინიკებზე, ყვადნებზე, სტენის დასადგმელებზე, სუდოკებზე, კალათებზე და სხვა შინაშის და სასაღმადროებისა. **საბნებზე:** კანკელებზე ბარძიმ-ფეშხუმზე, საცეცხლურზე, შანდლებზე, და სხვათა საეკლესიო ნივთებზედ.

ზარდა ამიებისა არის კიდევ სხვა სახლის მშენებელი მოწყობილობები: ლიუსტრები, ხილის და შაშფანსკისათვის ვაზები, ეტაჟერები, სარკეები, რები, ბაკლები, სანისტრები და სხვ.

მს ფირმა არსებობს 1809 წლიდან და განთქმულია თავის მჭიდრო რიგიანის ხელოვნებით. მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ შემდეგ ფაქტორებში:

- 1) ზეტერბურდში, ნევის ქუჩაზედ № 26 შანანის სობოროს პირაპირ,
- 2) მსკოვში, ნიკოლსკის ქუჩაზე, შერემეტიევის სახლებში,
- 3) მსკოვის გამოფენასზე მე-VI განყოფილებაში,
- 4) ნაფხი ნოვგოროდის ოქრომჭედლების რიგში, № 30. პრეის-კურანტი და ფურცლების ნიმუშები მუქათათ მსურველთ გაუგებათ.

შაბრიკა ეძებს აგენტებს რეკომენდაციით. (12—3)

საზრანგეთის სასტუმრო

აღმოსავლელი „ლივადია“ პატრონი ილ. კუხიშვილი მოთხები 80 კაპეიკილამ 3 მანეთამდინ. სადილები, 1 მან.: არაყი, საუზმე, 3 თავი სადილი, 1/2 ბოთლი წი და ყავა. მოთხ-აბაზიანი სადილი: ივივე, მხოლოდ უღვინოდ და უსუნოდ. **სადილავი პორციმბათას** ბილლიარდი, ამ სასტუმროშივე კლუბია. (5—4)